

Fővárosi ügyek.

A fővárosi gazdálkodás csődje.

— Az omnibusz-vállalat megváltása. —

A Pesti Hírlap egy tárgyilagos cikk keretében rámutatott arra, hogy a főváros vezetősége a közpénzekkel felületesen gazdálkodik. Erre a polgármester távollétében az „illetékes ügyosztályok” igyekeztek a tényeknek meg nem felelő adatokkal rácafolni.

1. Az építési programot illetőleg azzal védekeznek, hogy a programot az arra kiküldött bizottság a lehető legnagyobb részletességgel és alaposzággal tárgyalva állapította meg.

Hát ez mese! A kiküldött bizottság elé nem terjesztettek programot, csupán akkor és azért hívták egybe a bizottságot, hogy a beérkezett árlejtési ajánlatokat bontsák föl és ez a gépies munka annyira felháborította az urakat, hogy alig kaptak e fizikai közreműködésre bizottsági tagot. Pető interpellált is a közgyűlésen az anomália miatt, mire Bárczy sietett kijelenteni, hogy a program második felét tényleg a bizottság elé fogja terjeszteni. Ez az igazság.

2. A Himző-utcai telket illetőleg azzal mentegőznek, hogy a közgyűlés a kérdéssel újra kíván foglalkozni.

A forma ez, de a lényeg, amint az „illetékes ügyosztályok” is tudják, egészen más. A közgyűlésben és a pénzügyi bizottságban volt annyi tapintat, hogy nem akarta a tanácsnak egyenesen megmondani véleményét, hát levétette az ügyet a napirendről, bizva abban, hogy a tanácsban is lesz annyi tapintat, hogy nem hozza ezt a kellemetlen ügyet többé a közgyűlés elé. Tehát épen nem kíván e telek kérdésével többé foglalkozni.

3. A Gregersen-féle telekügyre azzal áll elő az „illetékes ügyosztály”, hogy majd a pör eredménye után kell mondani bírálatot.

Ez is a feje tetejére állított logika. Itt első sorban arról van szó, hogy a főváros mint erkölcsi testület honorálhat-e egy szerződés kijátszását azzal, hogy az ipari célra eladott, de föl nem használt telket tiszteres áron vegyen vissza. Vázsonyi a közgyűlés általános helyeslése mellett mutatott rá, hogy ez erkölcstelen dolog és nem méltó a fővároshoz.

4. A Krausz Mayer-féle telekvételre megjegyzik, hogy ez még embryo stádiumában van.

Lehet, hogy igaz, bár biztos tudomásunk van róla, hogy a bizalmas értekezleten is foglalkoztak az ügygyel. A lényeg itt az, hogy az ilyen dolgokat közérdekből igen jó már az embryo stádiumában agyonütni.

5. A fürdő építésénél is tagadják a költségvetés jelentékeny és kellően meg nem indokolt föl-emelését. Hát ezt tagadni lehet, de letagadni nem. Hivatkozunk dr Heltai Ferencre, aki kijelentette, hogy a frivolságért, a könnyelműségért nem haj-

landó közösséget vállalni, s ezért le is mondott a fürdőügyi bizottsági állásáról.

6. Ami a közuti vasut megváltásának ügyét illeti, azt állítják, hogy még nincs konkrét ajánlat. Ugy látszik a nyilatkozó ügyosztályok téli álmukat aluszszák, mert nem csupán a Pesti Hírlap, hanem még husz más napilap is közölte annak idején a konkrét ajánlatot egész terjedelmében.

7. Ami a végül a légszeszgyárak megváltásának a kérdését illeti, hát tessék leszállítani a légszeszárakat és a többi kilátásba helyezett előnyöket nyújtani a köznek, akkor elhiszszük, hogy a jelszavakkal való terror valamennyire igazolt volt. A legilletékesebb tényezőtől azonban úgy értesültünk, hogy erre egyelőre nincs kilátás. De nem is lehet. Eltekintve a 24 millió koronás tévedéstől, helytelen gazdálkodási rendszert folytatnak e téren az egész vonalon.

Igy például a Kristóf-téren 630,000 koronáért kisajátítanak most egy telket és ezen a telken, amelynek négyszögmétere több mint ezer korona, gázgyári igazgatósági palotát emelnek. Ilyen luxust nem igen bír el a háztartás. De van ennél sokkal komolyabb természetű baj is. Ahelyett, hogy a gázgyár céljaira óriási kiterjedésű telket vásárolnának az e célra sokkal megfelelőbb Kőbányai-utvonalon négyzetölét 6—8 K.-ért, Ó-Buda irányában vásárolják meg a telket 30—35 K.-ért négyzetölét. Hogy minő helytelen eljárás ez, arra nézve a legklasszikusabb tanu, Vosits Károly tanácsnok, aki az ügyek egyik legalaposabb ismerője és akiről bizonyára a nyilatkozó „illetékes ügyosztályok“ sem tételeznék föl, hogy a bírálata nem tárgyilagos.

*

* * *

Minthogy pedig a főváros vezetőségének az egész vonalon tapasztalható csufos kudarc nem elegendő, hát most az omnibusz megváltásának a kérdésével foglalkoznak. Bizonyára a közuti vasutat akarja tönkretenni a város ezekkel a Noékorabeli járművekkel, vagy talán az automobil-omnibuszkocsi közlekedést kívánja ily módon feleslegessé tenni. A szerződés szerint a főváros köteles az engedély lejártáig elmaradt hasznot a társaságnak megfizetni. Vagyis a főváros teljes értékben megveszi az ingóságokat meg ingatlanokat és ezenfelül fizet tizenhat évre hátszáz ezer korona elmaradt hasznot. Elismerjük, hogy a vállalat szempontjából ez kitünő üzlet, de a közadók talán még sem ilyen üzletek lebonyolítására valók.

Ezek után szinte csodálatos, hogy a tanács nem foglalkozik még elég komolyan a svábhegyi fogaskerekű vasut megváltásának a kérdésével. Ez a közlekedési eszköz is annyira ósdi már, hogy a vállalat bizonyára igen jól járna, ha a város nyakába tudná sózni az egész üzemet. Különben úgy tudjuk, hogy a tárgyalások már ebben az irányban is megindultak, sőt a vállalat konkrét ajánlatot is tett.